मनुर्वैवस्वतः। विश्वे देवाः। गायत्री, ४ पुरउण्णिक्

ये त्रिंशति त्रयस्परो देवासौ बर्हिरासंदन्।विदन्नहं द्वितासंनन्॥ ८.०२८.०१

ये। त्रिंशति त्रयस्परः। देवासः- प्रभूता देवाः। ते। बर्हिः- दर्भासने चित्तासने वा। आ असदन्-उपविशन्तु। द्विता- द्विधा। विदन्- जानन्तः। असनन्- यच्छन्तु॥१॥

वर्रुणो मित्रो अर्युमा स्मद्रातिषाचो अग्नर्यः।पत्नीवन्तो वर्षद्भृताः॥ ८.०२८.०२

वरुणः- ऋताधिदेवता । मित्रः- स्नेहाधिदेवता । अर्यमा- दानाधिदेवता । रातिषाचः- दानशीलाः । अग्नयः- क्रत्वधिदेवताः । पत्नीवन्तः- स्वजायायुक्ताः । वषट्कृताः- उपासिताः ॥२॥

ते नौ गोपा अपाच्यास्त उद्क्त इत्था न्यंक्। पुरस्तात्सर्वया विशा॥ ८.०२८.०३

ते- अमी । नः- अस्माकम् । गोपाः- गोप्तारः । अपाच्याः- प्रतीच्याः । उदक्- उदीच्याः । इत्था-ऊर्ध्वा इति सायणः । न्यक्- नीचीनाः । पुरस्तात् । सर्वया विशा- सर्वेण जनेन । सङ्गता भवन्तु ॥३॥

यथा वर्शन्ति देवास्तथेर्द्सत्तदेषां निकरा मिनत्। अरोवा चन मर्त्यः॥ ८.०२८.०४

यथा। देवाः। वशन्ति- कामयन्ते। तथा। इत्- एव। असत्- भवति। एषाम्- एतान्। निकः- न कोपि। आ मिनत्- हिनस्ति। अरावा- अदाता। मर्त्यः- मनुष्यः। चन- च। न हिनस्ति॥४॥

सप्तानां सप्त ऋष्टर्यः सप्त सुम्नान्येषाम्।सप्ता अधि श्रियौ धिरे॥ ८.०२८.०५

सप्तानाम्- सप्तानां मरुताम्। सप्त ऋष्टयः- सप्तायुधानि। एषाम्- एतेषाम्। सप्त श्रियः- शोभाः। अधि धिरे- धृतवन्तः॥५॥